

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 6 maja 2021 r. w przedmiocie przyznania wynagrodzenia

biegłemu sądowemu

Postanowieniem z dnia 1 lutego 2021 roku (karta 1015-1016) sąd dopuścił dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa w osobie B. S. (pkt III), zlecając sporządzenie opinii w terminie 3 miesięcy.

Biegły złożył pisemną opinią. Jednocześnie przedłożył fakturę na kwotę 4714,49 złotych (w tym podatek VAT). Biegły załączył kartę pracy, z zestawieniem poszczególnych czynności i wyszczególnianiem czasu poświęconego na ich wykonanie, a kopia tej karty stanowi również załącznik do niniejszego uzasadnienia. Jako koszt jednej godziny biegły przyjął 45,04 złotego.

Wniosek biegłego zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 288 k.p.c. biegłemu powołanemu przez sąd służy prawo do wynagrodzenia za wykonaną pracę. Stosownie do treści art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 623) biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii. W myśl ust. 2 ww. artykułu wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków, o których mowa w ust. 1 - na podstawie złożonego rachunku. Z ust. 3 ww. artykułu wynika, że wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami. Podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa. W myśl ust. 4 wynagrodzenie biegłego będącego podatnikiem obowiązany do rozliczenia podatku od towarów i usług podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług, określoną zgodnie ze stawką tego podatku obowiązującą w dniu orzekania o tym wynagrodzeniu.

Stosownie do § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 2013r. poz. 518) stawka wynagrodzenia biegłych powołanych przez sąd za każdą rozpoczętą godzinę pracy, zwana dalej "stawką", wynosi - w zależności od stopnia złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunków, w jakich opracowano opinię - od 1,28% do 1,81% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa, zwanej dalej "kwotą bazową". W niniejszej sprawie biegły za godzinę pracy przyjął stawkę 45,63 zł co jest zgodne z treścią § 3 ust 3 cytowanego rozporządzenia, stanowiącego, że w przypadku biegłych posiadających stopień naukowy doktora lub stopień doktora w zakresie sztuki stawka wynosi 2,55%. Biegły ma tytuł naukowy doktora.

Z uwagi na zakres i złożoność problemu będącego przedmiotem opinii, brak jest podstaw by kwestionować czas pracy poświęcony przez biegłego na sporządzenie opinii, jak w załączonej karcie pracy. W zakresie ustalenia liczby godzin Sąd Rejonowy w pełni popiera argumentację w tym przedmiocie wyrażoną przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w postanowieniu z dnia 6 lipca 2018 r. w sprawie VIII Gz 166/18, zgodnie z którym ilość czasu, którą trzeba poświęcić na określoną czynność, jest zależna od tylu czynników (wśród nich także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności), że podany w rachunku czas zużyty na wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany tylko w przybliżeniu. Jeżeli więc nie istnieją ogólnie obowiązujące normy czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie rachunku biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu, niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podane w rachunku ilości zużytego czasu są tak jaskrawo wygórowane, że opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie

mniej czasu, niż podaje w rachunku. Bez znaczenia jest też okoliczność że biegły sporządza znaczna ilość tego rodzaju opinii, ponieważ każda rozpoznawana przez Sąd sprawa wymaga od niego indywidualnego podejścia.

Sąd Rejonowy ma również na uwadze stanowisko wyrażone przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w postanowieniu z dnia 6 listopada 2019 r. w sprawie VIII Gz 490/18, zgodnie z którym ustalenie czasu pracy biegłego możliwe jest w oparciu o ocenę jego oświadczenia zawartego w karcie pracy, dokonywaną na podstawie zasad doświadczenia życiowego, w skład którego wchodzi także doświadczenie mające swe źródło w rozpoznawaniu innych spraw sądowych. Kryteria te, z natury swej ocenne, powinny pozwolić na ustalenie, czy prawdopodobnym jest wykonywanie konkretnej opinii przez biegłego w czasie wynikającym z karty pracy. Nie ma innej możliwości przy ustalaniu wynagrodzenia biegłego zweryfikowania prawdziwości oświadczenia, jak doświadczenie życiowe. Pewnym kryterium stanowi odniesienie się do innych opinii, jednak przy uwzględnieniu, że większość opinii ma charakter niepowtarzalny. Ilość czasu, którą trzeba zużyć na określoną czynność, jest zależna także od indywidualnych cech wykonawcy i czynności, co oznacza, że podany w rachunku czas na wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany. Kwestionowanie czasu ujętego przez biegłego sądowego w karcie pracy może być skuteczne wówczas, gdy przez pryzmat doświadczenia życiowego można stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu, niż podaje.

Na podstawie doświadczenia procesowego tut. Sądu wnioskowana kwota wynagrodzenia nie odbiega od wynagrodzeń przyznawanych za podobne opinie, jest adekwatne do zakresu poszczególnych czynności, których czasochłonność nie budzi zastrzeżeń Sądu. Podkreślenia wymaga, że z uwagi na szeroki zakres tezy dowodowej i wyjątkową obszerność materiału dowodowego wskazany przez biegłego czasu pracy jest realny, nie jest wygórowany, a jednocześnie wysokość wynagrodzenia nie odbiega od kwot za opinie zlecane w sprawach dotyczących robót budowlanych. W szczególności sama analiza akt, zarzutów, dokumentacji zawartej w aktach jest wyjątkowo pracochłonna, wymaga nadzwyczajnego nakładu pracy, o czym przekonał się również sąd w składzie obecnie rozpoznającym sprawę po zmianie referenta sprawy. Jednocześnie wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, uzasadniają przyznanie biegłemu wynagrodzenia w zawnioskowanej kwocie. Koszt opracowania opinii wskazany przez biegłego nie przekracza stawek przewidzianych przez ustawodawcę.

Wreszcie biegły miał prawo wynagrodzenie powiększyć o kwotę podatku VAT. Skoro biegły wykonał opinię zgodnie ze zleceniem, należy się mu wynagrodzenie – zwłaszcza że w orzecznictwie przyjmuje się, że biegłemu wynagrodzenie należy się za sam fakt skorzystania z jego usług (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 1973 r., II CZ 64/73, postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 6 lutego 2015 r. II Cz 132/15, postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 6 lutego 2015 r. II Cz 144/15, postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 8 października 2014 r. II Cz 1594/14, , postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 18 kwietnia 2014 r. II Cz 430/14). Jeżeli strony będą miały zarzuty do opinii biegły będzie musiał się do nich odnieść.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 288 k.p.c. w związku z przepisami cytowanego rozporządzenia orzeczono jak w sentencji postanowienia.

(...) K. G.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3. (...)